

*Zabudnutá
legenda*

I. DIEL: PROROCTVO

ANN J. WEST

ZABUDNUTÁ LEGENDA

1. DIEL: PROROCTVO

ANN J. WEST

Zabudnutá legenda
1. diel: Proroctvo
Ann J. West

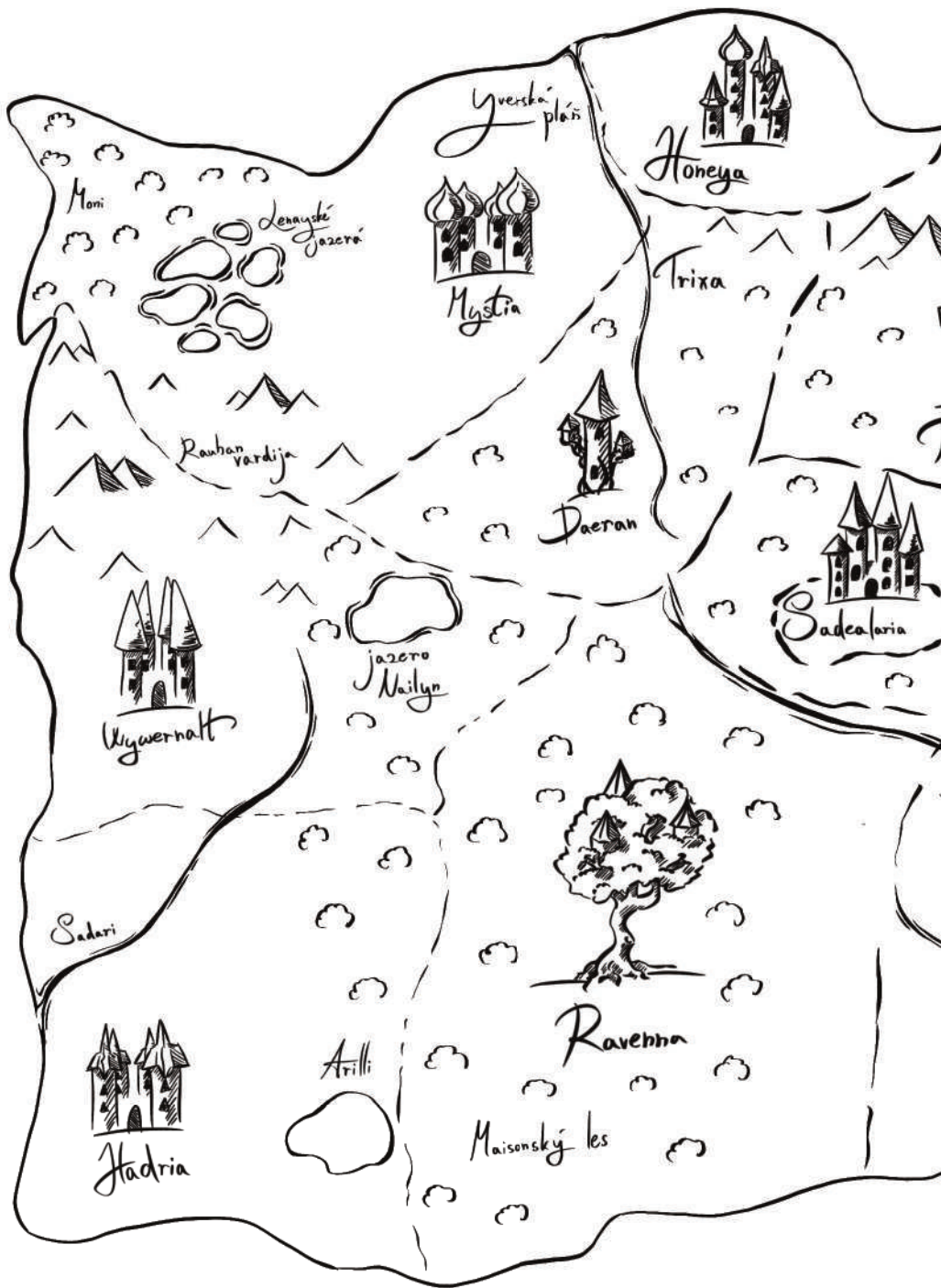
© Anna Kuchtová, 2023
v spolupráci s Publico.sk

Prvé vydanie

Redakcia a jazyková úprava: Peter Gažo
Ilustrácie a návrh obálky: Martina Zelizňaková
Grafická úprava: Miroslav Kulich

ISBN 978-80-570-5004-9
ISBN (EPUB) 978-80-570-5006-3
ISBN (MOBI) 978-80-570-5007-0
ISBN (PDF) 978-80-570-5005-6

Sadealaria

Na osamotenom ostrove Sadealaria sa rozvinula civilizácia, ktorá sa v priebehu dejín rozdelila do niekoľkých ríš:

Západ

obývaný ľuďmi aj magickými bytosťami

Mystia Najstaršia ríša. Patrí mierumilovným elfom, ktorí sa pýšia krásou, múdrosťou, magickou mocou a blízkym vzťahom k prírode. Je to najmocnejšia ríša magickej strany.

Wywernalt Oddávna v ňom žili draci. Obyvateľom tejto ríše koluje v žilách krv ich predkov, dračích strážcov, ktorí patrili medzi najlepších bojovníkov. V názoroch sa takmer stotožňujú s obyvateľstvom Hadrie a obidve tieto ríše majú medzi sebou takmer bratský vzťah.

Hadria Vznikla oddelením od Wywernaltu, preto sú aj Hadrijčania výborní bojovníci, ktorí si potrpia na dodržiavanie sľubov a prísah. Hadria sa pre svoju sčernelú, no úrodnú pôdu nazýva aj Čierna ríša života.

Daeran Domov tých najmocnejších čarodejníkov, kde nie sú žiadne mestá ani dediny. Je centrom vedcov, mágov, veštcov a výskumníkov. V tejto ríši zasadá Rada čarodejníkov, pomocný riadiaci orgán Honeyskej akadémie, ktorá rozhoduje najmä o zložení profesorského zboru.

Ravenna Ríša, ktorej obyvatelia žijú v harmónii s prírodou. Rozumejú reči zvierat a rastlín a často sú nositeľmi zemskej živeľnej mágie. Existuje len málo výnimiek. Pre svoj blízky vzťah k prírode a vývoz rastlín dôležitých pre vílie liečiteľstvo vytvorili Ravenna a Mystia tzv. Alianciu liečiteľov.

Východ

obývaný iba ľuďmi

Notor Južná ríša známa svojím pivom a plachetnicami. Má najviac prístavov a takú širokú rieku, že sa po nej dostane do vnútrozemia aj tá najväčšia loď. Sem sa dováža tovar zo západnej strany, preto je to v čase trhov a jarmokov najnavštevovanejšia a zároveň najbohatšia ríša nemagickej strany.

Holtah Po Notore má druhý najväčší počet prístavov, kde kotvia prevažne lode z východnej strany, s výnimkou wywernaltských plachetníc. Najznámejší a najkrajší z nich, kde sa nachádza rozvinuté mesto Port Omega, je terčom výpadov doposiaľ nepolapiteľných zlodejov, ktorí sa stali postrachom celej ríše.

Neverhert Krajina vyznačujúca sa módou. Neverherťania patria medzi expertov na krásu. Tu sa vždy konajú prvý a posledný bál sezóny a pre každého účastníka je to nezabudnuteľný zážitok. Pre Neverhert je dôležitý obchod s odevnými látkami, ktoré sa väčšinou dovážajú z Wywernaltu, Mystie a Hadrie.

Trern Najmenšia a najmladšia ríša zohráva dôležitú úlohu ako tranzitná krajina medzi magickým západom a nemagickým vý-

chodom. V trenských lesoch kedysi číhali smrtiace levodraky, ktoré sa, našťastie, podarilo vyhubiť. Keďže ide o akýsi prechod, v tejto ríši smú žiť aj magické bytosti zo západu. Preto býva najbližším spojencom západných ríš.

Trevia Jedna z troch ríš, cez ktoré prechádzajú Severné štíty. Trevijčania sú skromní, no bystrí a zruční ľudia s citom pre maličkosti. Táto vlastnosť sa odráža v drevených soškách a oltároch, ktorými je ríša známa. Trevia úzko spolupracuje s Daeranom, pretože zdieľajú hranicu s Honeyskou akadémiou, a s Morganom a Ryanom, keďže v minulosti tvorili jeden územný celok.

Morgan Studené územie Severných štítov, ktorému kraľuje palác postavený na najvyššej z hôr. Povráva sa, že sa v morganskej časti štítov nachádza bájny kláštor Sestier nebies, kam miznú dievčatá z okolitých dedín a nikdy sa nevrátia domov. Cez najnižšie položené miesto Morganu tečie široká rieka ústiaca do oceánu. Tu kotvia mystijské lode a často so sebou privádzajú vzácny tovar. V malých prístavných pevnostiach najviac prekvitá obchod s drahými kovmi a zbraňami.

Ryan Aj cez túto ríšu prechádzajú Severné štíty. Jej obyvatelia patria k najodvážnejším a najsilnejším v celej Sadealarii. Každý vládca tejto ríše sa preslávil rozumom a oddanosťou mieru. Preto je Ryan po Trerne druhým najbližším spojencom západných ríš.

Nezávislé územia

Sadealaria Srdce ostrova, kde pravidelne zasadaajú vládcovia všetkých ríš.

Honeya Sídlo najslávnejšej a najväčšej akadémie na ostrove, kam sa dostanú iba potomkovia vyššie postavených a niekoľkí vyvolení.

Zaniknuté územie

Mesačná ríša Toto územie neexistuje už dvadsať rokov. Najmocnejšiu ríšu Sadealarie z neznámych dôvodov postihli nepokoje a obyvateľstvo bolo vyvraždené vrátane panovníckej rodiny. Takisto zaniklo aj územie tejto ríše, ktorá sa rozprestierala na sever od Honeye.

Obsah

Prológ	13
1. Zaera	19
2. Tajomný poklad	37
3. Lexx	45
4. Misia	57
5. Zbohom, Holtah!	69
6. Honeya	81
7. Rozpaky	95
8. Noc rozhovorov	105
9. Hodina mágie	117
10. Útes	137
11. O krok bližšie	147
12. Západ	157
13. Ozajstná mágia	163
14. Mágia pri jazere	169
15. Lean, Leana, Luna	179
16. Identita	201
17. Nadsvet	212
18. Zmeny	231
19. Prípravy, prípravy... ..	246
20. Hra o polnoci	269
21. Na prahu smrti	279
22. Sila priateľstva	297
23. Bezsené noci	314
24. Zistenia a objavy	329
25. Návrat	343
26. A znova prípravy	362
27. Po škole	372
28. Odpoľudnie	388
29. Báľová noc	395
30. Prebudenie	431

Prológ

V zasadacej miestnosti bolo také ticho, že sa dalo krájať. Jedenásť vládcov so zmätenými pohľadmi hľadelo na dvanásteho, ktorý pred chvíľou dohovoriť.

„Ty si z nás musíš strieľať,“ prudko vstal kráľ s dlhými zelenými vlasmi a špicatými ušami. „Je nad slnko jasnejšie, že tvoji proroci sú pomätenci!“

„Aj by som súhlasil, no ešte stále nad tým rozmýšľam. Potrebujem to počuť viackrát.“ Kráľ Holtahu opäť oslovil čarodejníka: „Zopakuješ to ešte raz, prosím?“

Čiernovlasý čarodejník vo fialovom plášti privolil a zopakoval svoje slová: „Dni plynú v mieri, hviezdy bdejú nad nami, no čoskoro sa rozpúta boj medzi ríšami. Všetci sa rozdelia na dve strany, v tichej ríši odpoveď skrytá ostane.“

Vládovia sa znovu zamysleli. Kráľ s kožušinovým plášťom, ktorý sedel vedľa svojho holtahského suseda, začal premýšľať nahlas. „Asi sa všetci zhodneme na tom, že z tohto proroctva sa nedá vyvodiť vôbec nič. Dokonca sa to ani nerýmuje.“

„Presne tak,“ prikývli všetci ako jeden muž.

„V tichej ríši odpoveď skrytá ostane. Čo to môže vôbec znamenať?“ Vládca Mystie sa pokúsil posunúť diskusiu ďalej.

Každý spozornel. Elf mal pravdu. Jediné, čo určite vedia, je to, že niečo sa musí rozhodnúť v tichej ríši. Ale ktorá to je? Veď ríš je dvanásť a ani jedna z nich by sa nedala nazvať tichou. Potom sa ozval niekto, od koho by vôbec nečakali, že sa do debaty zapojí. Zvyčajne pri nich driemal a nikdy sa ich nezúčastňoval. Bol to vládca Wywernaltu, ríše bojovníkov.

„Počkať! Môžeme byť takí slepí? To sú predsa kúsky Proroctva Slnka a Mesiaca!“ zvolal. Podišiel ku knižnici za svojou stoličkou a vytiahol knihu, ktorá sa už-úž rozpadávala. Opatrne ju položil doprostred stola. Všetci upreli zrak na jej ošarpaný obal, na ktorom sa okrem zlatistých ornamentov skvel nápis rovnakej farby:

Mýty, legendy a proroctvá

Vyvalili oči a neveriacky krútili hlavami.

„T-t-ty si... si t-t-to nespálil?!“ vyjachtal panovník celý v čiernom a jeho hlas stúpol o pár tónov vyššie. „MÁŠ TY ROZUM?! VIEŠ, ČO TÁ PREKLIATA KNIHA SPRAVILA NÁM VŠETKÝM! PREČO SI SA NEPOUČIL?!“ Wywernaltan mlčal.

„Dost! Utíš sa, vládca Hadrie. Veď predsa, ako si spomínam, ty si tú knihu doniesol, takže na tvojom mieste by som mlčal.“ Kráľ Ryanu zavesil svoj plášť z kožušiny na stoličku a postavil sa pred rozzúreného brata v čiernom. „Aspoň si môžeme ešte raz prečítať celé proroctvo.“

„Fajn, ale ja sa tam nepozriem,“ odsekol Hadrijčan.

Wywernaltský vládár chytil knihu a začal prudko otáčať stránky. Na poslednej napokon našiel, čo hľadal. Všetci prechádzali očami po slovách starých už celé tisícročia. Dokonca aj kráľ Hadrie neodolal a nazrel. Vládca Wywernaltu víťazoslávne ukázal na jeden odsek v strede strany. „Vidíte? Mal som pravdu!“

Kráľ horskej ríše Ryan si vzal slovo a začal nahlas čítať:

„Dni plynú v mieri, hviezdy bdejú nad nami,
no čoskoro sa rozpúta boj medzi ríšami.

Luna sa opäť zrodí a vystúpi z šera,
tma zloží masku z tváre, strachom ľudí zvierá.

Kto z nich je kto, to sa teraz nik nedozvie,
no v tichej ríši skrytá je odpoveď.

V tichej ríši odpoveď skrytá ostane,

kým posledná Luna svetlo sveta neuzrie...“

Chvíľka ticha.

„Tie posledné štyri verše nedokážem prečítať, sú rozmazané,“ vzdychol si vládca Wywernaltu. Ale potom si spomenul, že najlepšia obrana je útok. „Bolo to vtedy, keď niekto...“ ukázal na kráľa Notoru, lesnej ríše susediacej s Holtahom, „... na otvorenú knihu rozlial to svoje pivo. Nikdy nič neberieš vážne! Kvôli tebe sa teraz nedozvieme koniec proroctva!“

„Už som povedal, že ma to mrzí. A mimochodom, ako som mal vedieť, že tú knihu budeme ešte niekedy potrebovať? Myslel som si, že si ju už spálil, ako sme sa dohodli!“ bránil sa vládca Notoru v snahe hodiť vinu na Wywernalťana.

„No a čo? Kvôli tvojej ľahkovážnosti si nedokážeme prečítať možno najdôležitejšie verše! Ani sa neopovažuj zvaliť to na mňa!“ buchol Wywernalťan päťou po stole. Atmosféra zrazu zhustla, schyľovalo sa k hádkke.

„TICHO!“ zvraskol čarodejník z Daeranu. Mal naozaj strašidelný hlas, hlavne keď kričal. No účinok bol okamžitý. Obaja rozhádzaní vladári primrzli na mieste. „Teraz sa cítim ako v Honeyi,“ poznamenal už miernejším tónom. „Musím tu na vás vrieskať, lebo inak by ste sa do seba pustili.“

Ozval sa vládca Trevie, ktorý doteraz mlčal: „Bez Ranetha sa rozpadávame, všakže?“

Nikto mu neodporoval. Trevijčan trafil kliniec po hlavičke. Ako na povel sa otočili k trónu Ranetha, kráľa Mesačnej ríše, na ktorý sadal prach už dobré dve desiatky rokov.

„Presne o tom som hovoril,“ povedal vládca Hadrie. „Uverili sme jednému z tých proroctiev a kvôli tomu sme stratili nášho najlepšieho priateľa. Nedovolím, aby sa to zopakovalo.“

Vládca Mystie sa zapojil. „Tentoraz to je iné.“

„Ako iné? Veď takto sa to začalo aj predtým.“

„Tentoraz to predpovedali aj daeranskí proroci. Predtým to tak nebolo, takže to je iná situácia.“ To kráľa Hadrie umlčalo a elf pokračoval. „To, čo vieme určite, je, že sa má medzi nami rozpútať boj. Aby sme tomu predišli, musíme sa vyhnúť presne týmto konfliktom. Rozumiete?“ Vládcovia jeden po druhom prikyvovali. „Dobre teda. Považujme túto diskusiu za uzavretú,“ dokončil panovník Mystie.

Zvečerilo sa, takže poradu ukončili. Úplne zabudli na tému, ktorú rozvinuli pred hádkou. Vôbec netušili, čo práve vytiahli na svetlo sveta.

1. Zaera

Slnko začínalo svoju každodennú púť a nad plážou bolo pokojné ráno. Morská voda obmývala piesočnú zem a vánok sa pohrával s chumáčikmi oblakov na ružovej rannej oblohe. Tráva potichu šušťala na lúčke tiahnucej sa popri pláži. Na druhom konci tancovali konáre košatých stromov. Všetko sa prebúdzalo zo spánku a vítalo nový deň. Takéto mierumilovné ticho nebolo bežné a len šťastlivci si ho mali možnosť vychutnať.

Ticho ako blesk z temnoty preťal dupot kopýt. Popri vode cváľala strakatá kobyľa a na nej sedela bez sedla šestnásťročná dievčina, ktorá takto jazdievala každé ráno. Nastavila tvár rannému slnku a usmievala sa tak široko, že sa jej zaleskli biele zuby. Hrivá krátkych hnedých kučier jej nezbedne poletovala vo vzduchu.

Averil ranné jazdenie milovala. Šum mora, zvuk Reininých kopýt a tep srdca boli hudbou pre jej uši. Vždy si predstavovala, že lieta v oblakoch ako vták. Zabudla na každodenné povinnosti a žila tu a teraz, v tomto nádhernom ráne. Ranné jazdy sa jej stali každodenným potešením. Trasu poznala ako svoje sandále. Potiahla kobyľu za hrivu a zastavili. Boli na mieste. Pred nimi sa rozprestieral obrovský hlboký záliv s oválnou vnútornou plážou. Voda v ňom mala, na rozdiel od mora, tyrkysovú farbu. Obklopovali ho lesy, až na dva výbežky: jeden, na ktorom sa rozprestieralo prístavné mesto Port Omega, a druhý, na ktorom zastavila Averil s Rein. Ten bol celý piesočnatý.

Averil si nevybrala toto miesto len tak. Piesok stále ukrýval rôzne veci, ktoré vyplavilo more. Patrili obetiam búrok zo stroskotaných lodí, neraz dokonca pochádzali z iných ríš. Averil takéto